

Î N C H E I E R E

19 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul	Svetlana Filincova
Judecătorii	Iurie Bejenaru, Galina Stratulat

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Supraten”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Supraten” împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la anularea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Supraten” și menținută hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 29 martie 2013 și hotărîrea suplimentară a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 30 septembrie 2013,

c o n s t a t ă

La 18 ianuarie 2013 SA „Supraten” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Chișinău, solicitînd micșorarea cuantumului amenzii aplicate pînă la minimul de 4% din valoarea mărfii importate, în baza deciziei Biroului Vamal Chișinău nr. 211/12 din 12 iunie 2012 și repunerea în termenul de atac.

În motivarea acțiunii a indicat că la 07.03.2012 prin postul vamal Leușeni-Albița, a traversat frontiera autocamionul cu n/î 06DC4147-06YON80, carnetul de TIR nr. XH67314206 care transporta utilaj pentru linia de producție a SA „Supraten”, în valoare totală de 1 463 305,25 lei, pentru care termenul de tranzit stabilit de către organul vamal a fost de pînă la 08.03.2012, iar declarația vamală cu nr. 303013107, prin care marfa a fost plasată în regim vamal „Import” a fost depusă la organul vamal la 14.03.2012. Astfel SA „Supraten” a încălcat termenul de declarare a mărfii la „Import” fapt ce constituie contravenție vamală.

Colaboratorii vamali au calificat acțiunile companiei fără să elucideze toate circumstanțele care au stat la baza tardivității prezentării declarațiilor vamale.

SA „Supraten” deasemenea nu este de acord cu proces-verbal și decizia agentului constatatator din 12.06.2012 asupra cazului de contravenție vamală cu răspundere materială, prin care compania SA „Supraten”, a fost impusă să achite 10% din valoarea mărfii importate ce constituie suma de 1 463 305,25 lei, deși legea

prevede o sancțiune în funcție de prejudiciul adus și gravitatea faptei comise un minim de la 4% - 10% din valoarea mărfii importate.

Indică că cu sancțiunea aplicată nu este de acord, deoarece la aplicarea sancțiunii nu s-a ținut cont de personalitatea contravenientului SA „Supraten”, acesta fiind la prima abatere de acest gen.

Menționează că, Biroul Vamal are un orar de muncă de la orele 08:00 până la orele 17:00, ceea ce a generat imposibilitatea declarantului vamal Roman Demirov, care acționează în interesele agentului economic SA „Supraten”, mun. Chișinău, str. Petricani 84, să perfecteze actele autocamionului ce sosise, încărcat cu utilaj pentru linia de producție a companiei.

Un alt impediment invocat, a fost că colaboratorul Biroului Vamal Chișinău, intenționat a pus piedici la devamarea utilajului introdus în RM prin biroul vamal Leușeni-Albita, or în pofida faptului că, colaboratorul cunoștea că autocamionul a ajuns la o oră târzie, când biroul vamal își încetează activitatea și ziua de 08.03.2012 este cu roșu în calendar și este zi nelucrătoare în toată țara în corespundere cu prevederile legislației muncii a RM și în conformitate cu Hotărîrea Guvernului nr. 117 din 22.02.2012 cu privire la ziua de odihnă din luna martie 2012, fapt ce a pus în imposibilitate declarantul vamal Roman Demirov să perfecteze actele necesare tranzitului și devamarea utilajului introdus pe teritoriul vamal al RM.

Mai mult ca atât, dat fiind faptului că utilajul din Turcia introdus în RM prin punctul vamal Leușeni-Albița a fost introdus sub un cod și într-o limbă străină, ceea ce a necesitat timp îndelungat pentru traducerea tuturor loturilor și întocmirea declarației unde se indică fiecare cod aparte așa cum este prevăzut de legislația în vigoare a RM.

Solicită repunerea în termenul de atac, micșorarea amenzii aplicate până la minimul de 4 % din valoarea mărfii importate.

Prin hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 29.03.2013 a fost respinsă acțiunea SA „Supraten” împotriva Biroului Vamal Chișinău privind anularea parțială a actului administrativ, ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

La 25.04.2013, SA „Supraten” a declarat apel împotriva hotărîrii instanței de fond, solicitînd admiterea spre examinare a cererii, cu emiterea unei decizii prin care să fie anulată hotărîrea instanței de fond, iar pricina să fie remisă la rejudecare în alt complet de judecată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17.09.2013 a fost ridicată de la examinare cauza, cu remiterea în prima instanță pentru emiterea unei hotărîri suplimentare.

Prin hotărîrea suplimentară din 30.09.2013 a fost respinsă cererea SA „Supraten” privind repunerea în termen a acțiunii.

La data de 22.10.2013, SA „Supraten” a declarat apel împotriva hotărîrii suplimentare, solicitînd casarea integrală a hotărîrii cu remiterea cauzei la reexaminare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2013 a fost respins apelul declarat de către SA „Supraten” și menținută hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 29 martie 2013 și hotărîrea suplimentară a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 30 septembrie 2013.

La 17 ianuarie 2014 SA „Supraten” a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2013, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu remiterea pricinii spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a interpretat eronat prevederile normei juridice.

Afirmă că instanța de apel a admis încălcări de procedură prin examinarea superficială, interesul direct în soluționarea litigiului cu emiterea unei decizii arbitrare.

A mai invocat că, au fost admise încălcări a normelor Legii privind organizarea judecătorească nr. 514-XIII din 06.07.1995, exprimate prin faptul că la dosar nu este anexată dovada repartizării aliorii a dosarului, și respectiv în asemenea circumstanțe apar dubii la imparțialitatea instanței cât și a corectitudinii examinării pricinii.

Studiind temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „Supraten” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către SA „Supraten” în esența lor sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului

invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „Supraten” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Supraten” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat